

॥२॥ तत्र प्रावृद्धं न तत आदिद्वाविंशत्या सर्वेषां प्राणिनां समुद्रव उत्पत्तितो जीवनतश्च यस्यां सा प्रावृट् विद्योतमानाः परिधयः परिवेषादिशो वायस्यां सा विस्फूर्जितं संक्षुभितं नभस्तलं यस्यां सा ॥ ३ ॥ सांद्रैर्निविडैर्नीलांबुदैर्विद्युद्रजितसहितैराच्छन्नं सगुणं गुणैराच्छन्नं जीवाख्यं विद्युद्रजितांबुदानां सत्वरजस्तमोभिरुपमा ॥ ४ ॥ पर्जन्यः सूर्यः स्वर्गोभिः रश्मिभिः काले यथोचितसमये अत्र राजोपमा करादानतः समये पुनर्दानतश्च सूचिता ॥ ५ ॥ अस्य विश्वस्य प्रीणनमाप्यायनकरं जीवनमुदकं मुमुचुः कृपालवो यथा तप्तं जनं निरीक्ष्यानुकंपमानाः तदाप्यायनाय स्वजीवनमपित्यजंति तद्वन्महांतो मेघास्तडिन्नेत्रैर्विश्वंतप्तं निरीक्ष्य वायुभिर्वैपिता जीवनं मुमुचुरिति ॥ ६ ॥ तपसा ग्रीष्मेण कृशादेव मीढा पर्जन्यसिक्ता वर्षीयसी उच्छ्रिता पुष्टा

गोपवृद्धाश्च गोप्यश्च तदुपाकर्ण्य विस्मिताः ॥ मे निरेदेव प्रवरौ कृष्णरामौ ब्रजंगतौ ॥ २ ॥ ततः प्रावर्त्तत प्रावृट् सर्वसत्त्वसमुद्रवा ॥ विद्योतमानपरिधिर्विस्फूर्जितनभस्तला ॥ ३ ॥ सांद्रनीलांबुदैर्व्योमसविद्युत्स्तनयितुभिः ॥ अस्पृष्टज्योतिराच्छन्नं ब्रह्मेव सगुणं बभौ ॥ ४ ॥ अष्टौ मासान्निपीतं यद्भूम्याश्चोदमयं वसु ॥ स्वर्गोभिर्भोक्तुमारेभे पर्जन्यः काल आगते ॥ ५ ॥ तडित्वंतो महामेघाश्चंडश्च सनवेपिताः ॥ प्राणनं जीवनं तस्य मुमुचुः करुणा इव ॥ ६ ॥ तपः कृशादेव मीढा आसीद्वर्षीयसी मही ॥ यथैव काम्यतपसस्तनुः संप्राप्य तत्फलम् ॥ ७ ॥ निशामुखेषु खद्योतास्तमसाभांति न ग्रहाः ॥ यथापापेन पाखंडानहिवेदाः कलौ युगे ॥ ८ ॥ श्रुत्वा पर्जन्यनिनदं मंडूकाव्यसृजन् गिरः ॥ तूष्णीं शयानाः प्राग्यद्वाह्मणानियमात्यये ॥ ९ ॥ आसन्नत्पथवाहिन्यः क्षुद्रनद्योऽनुश्रुष्यतीः ॥ पुंसो यथाऽस्वतंत्रस्य देहद्रविणसंपदः ॥ १० ॥ हरिताहरिभिः शष्पैरिंद्रगोपैश्च लोहिता ॥ उच्छ्रिलीं ध्रुतच्छाया नृणां श्रीरिव भूरभूत् ॥ ११ ॥ क्षेत्राणि सस्यसंपद्भिः कर्षकाणां मुदं ददुः ॥ धनिनामुपतापं च दैवाधीनमजानताम् ॥ १२ ॥

काम्यंतपो यस्य तस्य तनुः कामान्संप्राप्य यथेति ॥ ७ ॥ ८ ॥ नित्यकर्मावसाने आचार्यनिनदं श्रुत्वा तच्छिष्याः यथाधीयंत तद्वदिति ॥ ९ ॥ अनुश्रुष्यतीः अनुश्रुष्यंत्यः अस्वतंत्रस्य इन्द्रियपरतंत्रस्य स्वतंत्रस्य निरंकुशस्येति वा ॥ १० ॥ हरिभिर्नीलैः शष्पैः बालनृणैः नीलवर्णा क्वचित् इंद्रगोपैः कीटविशेषैर्लोहिता तत्र तत्र उच्छ्रिलींघ्रैः लत्राकारैरुद्भिदैः कृतच्छायानृणां राज्ञां श्रीः सेनासंपदिव ॥ ११ ॥ क्षेत्राणीति तदा हि वृष्टेरविच्छेदे लसंतः प्रियंगवादयो मुदं ददति विच्छेदेशुष्यंतोऽनुतापं चेति ॥ १२ ॥